

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 45/2013
10.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Предрага Трифуновића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр.355/13 од 15.11.2013. године против пресуде Вишег прекршајног суда 16 Прж 18978/13 од 19.09.2013. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 10.04.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Вишег прекршајног суда 16 Прж 18978/13 од 19.09.2013. године и предмет враћа Вишем прекршајном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости овом суду против пресуде Вишег прекршајног суда 16 Прж 18978/13 од 19.09.2013. године, којом је преиначена пресуда Прекршајног суда у Пожаревцу, Одељења суда у Малом Црнићу VI Пр.бр.5456/12-15 од 19.07.2013. године у погледу правне квалификације дела, тако што се дело окривљених правно квалификује као прекршај из члана 144. ст. 1. и 2. тачка 10. Закона о ванредним ситуацијама. У осталом делу је потврђена првостепена пресуда, којом је окривљено правно лице, "Јавно предузеће за склоништа", са седиштем у Београду, оглашено кривим због прекршаја из члана 144. став 1. тачка 9. Закона о ванредним ситуацијама, а окривљено одговорно лице, В.С. из Б. је оглашено кривим за прекршаје из члана 144. став 2. у вези става 1. тачка 9. Закона о ванредним ситуацијама, па им је суд за тај прекршај, на основу одредбе члана 44. Закона о прекршајима, изрекао опомену и обавезао их да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 1.000,00 динара.

Против пресуде Вишег прекршајног суда Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима и повреде материјалног прекршајног права из одредбе члана 235. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима. Наводи да је изрека пресуде неразумљива а да изреком другостепени прекршајни суд радње окривљених квалификује као прекршај из члана 144. ст. 1. и 2. тачка 10. Закона о ванредним ситуацијама, иако у време чињења прекршаја, 30.05.2012. године, ова законска одредба није била донета, већ је донета Законом о изменама и допунама Закона о ванредним ситуацијама тек 25.09.2012. године, а ступила је на снагу 06.10.2012. године, дакле, након четири месеца и шест дана од извршеног прекршаја, чиме је повређено правило "nula crimen poena sine lege". Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи, укине побијану пресуду Вишег прекршајног суда и списе предмета врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 266. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 101/05... 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према разлозима образложења пресуде Вишег прекршајног суда, првостепени прекршајни орган је правилно спровео поступак и правилно за учињени прекршај применио прекршајну санкцију, али налази да је погрешно квалификовао прекршај за који су окривљени оглашени кривим, те да дело које су окривљени починили садржи обележја прекршаја из члана 144. ст. 1. и 2. тачка 10. Закона о ванредним ситуацијама, а не како је то одлучио првостепени прекршајни орган својом пресудом.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује на то, да је пресуда Вишег прекршајног суда донета уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. Закона о прекршајима и да је донета уз повреду материјалног прекршајног права из члана 235. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима.

Како је одредба тачке 10. став 1. члана 144. Закона о ванредним ситуацијама, којом је прописано да ће се новчаном казном казнити за прекршај привредно друштво или друго правно лице, овлашћено и оспособљено правно лице ако не обезбеди одржавање склоништа која су му дата на управљање, ступила на снагу тек доношењем Закона о изменама и допунама Закона о ванредним ситуацијама, објављеном у "Службеном гласнику РС" 93/2012 од 28.09.2012. године, а ступила на снагу 06.10.2012. године, дакле, после датума када је прекршај учињен, Виши прекршајни суд је у побијаној пресуди применио закон који није постојао у време када је прекршај учињен, због чега је побијана пресуда донета уз повреду материјалног права из члана 235. став 1.

тачка 4. Закона о прекршајима и уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 5. истог закона.

Са изнетих разлога, суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу одредбе члана 266. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку Виши прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 269. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 10.04.2014. године, Прзз 45/2013

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија
Олга Ђуричић,с.р.